SMS Sprawozdanie z Projektu I

Krystian Chachuła Marcin Dolicher

AIR Semestr V

Spis treści

1	Zagadnienia i założenia projektowe	3
2	Algorytm PID 2.1 Omówienie implementacji	
3	Algorytm DMC	5
4	Porównanie najlepszych realizacji PID i DMC 4.1 f)	5
5	Testowanie	5
6	Wnioski	5

1 Zagadnienia i założenia projektowe

Postawione przed nami zadanie polegało na zaprojektowaniu regulatora PID i DMC, które sterują obiektem zrealizowanym na mikrokontrolerach z serii STM32. Powinniśmy tak manipulować sygnałem wejściowym procesu u, aby wartość sygnału wyjściowego procesu (regulowanego) y była możliwie bliska wartośći zadanej y^{zad} . Wartość uchybu $e=y^{zad}-y$ powinna być jak najmniejsza. Wyniki uzyskane podczas eksperymentów zostaną porównane i poddane krytycznej weryfikacji.

2 Algorytm PID

2.1 Omówienie implementacji

Tradycyjnie regulację za pomocą algorytmu PID realizujemy za pomocą trzech członów proporcjonalnego, całkującego i różniczkującego. Człon proporcjonalny powoduje wzrost wartości sterowania wraz z wzrostem uchybu, całkujący zwiększa wartość sygnału sterującego wraz z akumulowanym uchybem, a dla różniczkującego wraz z wzrostem uchybu, wzrasta wartość sygnału sterującego.

Implementacji algorytmu dokonaliśmy w plikach Pid.c i Pid.h. Parametry PID-a zostały w kodzie zaprezentowane jako struktura Pid. W pliku main.c zadajemy wartości odpowiednim parametrom z struktury PID. Wymagane obliczenia w algorytmie są realizowane za pomocą funkcji float pidCe(Pid *pid, float pv), której argumentami są struktura z wartościami naszego PID-a i zmienna pv- $process\ value$, czyli naszą wartość zadaną, a funkcja zwraca nam sygnał sterujący.

W każdym wywołoniu funkcji dokonujemy następujących obliczeń:

- 1. Wyliczamy uchyb na podstawie wzoru: $e(k) = y^{zad}(k) y(k)$
- 2. Wartość członu proporcjonalnego u(P) = Ke(k)
- 3. Wartość członu całkującego $u_I(k) = u_I(k-1) + \frac{K}{T_I}T\frac{e(k-1) + e(k)}{2}$
- 4. Wartość członu różniczkującego $u_D(k) = KT_D \frac{e(k) e(k-1)}{T}$

5. Następuje zapisanie wartości z stanu k jako wartości dla stanu k-1 (w naszym kodzie zmienne z poprzedniego stanu wyrażone są za pomocą przedrostka prev)

Oprócz tych kroków do naszego algorytmu zastosowaliśmy rozwiązanie anti-windup. Rozwiązania tego używamy w przypadku gdy zmienna sterowania osiąga wartość graniczną urządzenia wykonawczego. Wiemy, że nie ma sensu zadawać większej wartości sygnału sterowania niż element wykonawczy jest w stanie zrealizować. W takiej sytuacji przerywamy pętlę sprzężenia zwrotnego i system zaczyna pracę w pętli otwartej. Takie rozwiązanie zapobiega "nawijaniu" członu całkującego, czyli osiąganiu nadzwyczaj dużych wartości członu całkującego co prowadzi do ogromnego spowolnienia działania regulatora, a w skrajnych przypadkach do jego rozregulowania.

Odp skokowa !!!!!!!!!!!!?????????????????????? Dostrajanie regulatora odbywało się na zasadzie pozyskiwania odpowiedz skokowej. Obserwując w jaki sposób sygnał sterujący generowany przez regulator osiąga wartość zadaną podczas skoku dokonywaliśmy oceny regulacji. W ten sposoób wybieraliśmy najlepsze nastawy dla regulatora.

2.2 Wyznaczanie nastawów regulatora metodą Zieglera-Nicholsa

Przbieg strojenia regulatora przy użyciu metody Zieglera-Nicholsa

- 1. Implementujemy regulator typu P.
- 2. Wartość wzmocnienia K dobieramy tak aby wyjście obiektu regulacji miało charakter oscylacyjny (nierosnący, niemalejący). Przyjmujemy wzmocnienie krytyczne $K_u = K$. Odczytujemy jeszcze okres oscylacji T_u .
- 3. Używając tabelki wyliczamy parametry K, T_I, T_D w zależności od regulatora który chcemy stosować P, PI, PID. My oczywiście wybiermay wzory dla PID.

- 3 Algorytm DMC
- 4 Porównanie najlepszych realizacji PID i DMC
- 4.1 f)
- 5 Testowanie
- 6 Wnioski